

Tilaukset.

Ilmottuskonttori:
Hallituskatu N:o 9.

Ilmottushinta:
10 penniä pieneltä riviltä.

Tilauksinta:

Dulussa:
Koko vuodelta 5 m. — p.
Puolelta " 2 " 75 "
Neljännes " 1 " 70 "
Kuukaudesta " " 60 "
Seitsti kanteen kaupunkia tilaajille 1 m:lla
vuodelta, 10 p. kuukaudesta.

Oulu.

Bastuunalainen toimittaja:
A. B. Ervasti.

Tilauksinta:

Maaseudulla (Koko vuodelta 5 m. 64 p.)
postin kautta Puolelta " 3 " 11 "
Neljännes " 1 " 70 "
Maaseutulaistille, jotka itse noutavat lehen
painofonttorista, maksaa vuosilista ainoas-
taan 4 m.

Ulosantopaitta

Kirjapaino:

Hallituskatu N:o 9.

Suomen emärataverkko.

(Jatk.)

Mutta jos komitean puollustama emäratata Taavetti—Kuopio—Oulu tulisi tehtäväksi, jääpi kuitenkin maassamme jälille kalli avaraa etevää maan-osa, jota yhä olisivat rautatien tarjoamia etuja waila, nimittäin ala itäpuolella Saimaata Laatokkaan ja Wenäjän rajalle ja se osa Pohjanmaata, joka tulee Waasan linjasta pohjaan päin Ouluun asti. Komitea on sentähän tahtonut esittää kalli emäratata näiden seutujen halki, joista toinen, hallituksen esityksen mukaan viime maltiopäiwillä, Wiipurista kulkisi Imatran poikki Joensuuhun, toinen lähtisi Tampere—Waasan tieltä Wähänkyrön tienoilla ja nousisi pitkin rannikkoa Ouluun, U. Kaarlepyyhyn, Roffolaan ja Praaheen kolkemalla. Näitten linjain hyväksi ei voi mainita yhtä päteviä syitä kuin Taavetti—Oulun linjan, waan komitea on pitänyt niitä niin tärkeinä maan edistykseksi, että niitä ei ilman mahingotta voida jättää pois wastaisesta emärataverkosta.

Jtäinen emäratata olisi, komitean ajatuksen mukaan, warustettava kahella syrjäradalla: toinen Imatralta Karaske lastauspaikalle Saimaan rannalla, toinen Lahenpohjan erinomaiseen satamapaikkaan Laatokan rannalle. Se siten tulisi yhdistämään itä-Suomen tärkeimmän ja itsesäänni etevän keskuspalkan, Joensuun kaupungin, niin hywin Laatokkaan ja tämän maan-osan pääwientipaikkaan Wiipuriin kuin eteläiseen emärataverkkoon ja Pietariin. Joensuussa koko Pietarisen wesiästä tulisi yhdistykseen rautatien kansja. Syrjätiestä Laatokkaan olisi hyöty sille jo fangen suurelle kauppalikkeelle, joka itä-Suomesta Laatokan poikki kulkee Wenäjälle. Joelta Laatokalle rautatie, niiden tietojen mukaan jotka komitea näitten seutujen liikeykoista on hankkinut, myöski saatatit odottaa suurta puutawaran kuljetusta. Syrjäradan kautta Imatralta Karaskean koko Saimaan pääwesiästä pääsi faun haluttuun yhteyteen rautatiemerfon kansja, ja Imatran putoukset tarjoawat kaitessa komeudessaan ei ainoastaan wihättävän näkemän luoksetulwaawille sijä ja ulkomaan turistoille, waan myöski äärettömän wewenwoiman wastaisille laitoksille. Järwetien lähisytydesjä tarjoawat myöski runsaita malmiwaroja ja pari suurempaa rautaruukia, Wärtsilä ja Puhos, tulee kuulumaan sen liike-alaan. Monta syystä sentähän kannattaa linjaa nyt esitettyyn suuntaan.

Kokonaan muistamatta ei myöskaan saa olla, että tämä linja, jos tysiynyt senä ollut rautatie Wienanmereen tulisi toimeen, woisi muuttua hywin tärkeäksi transito-tieksi Pohjoisen jäämeren ja Pietarin sekä länsi-Europan välillä.

Komiteassa on myös ollut puheena tämän tien teko Joelta via Sortawala ja Kätkälmi fowelialle paikalle eteläisellä emäradalla lähellä Pietaria, waan osittain komitea on arwellyt että sanottu kaupungit Laatokan rannalla, joitten wäliluku viimeisenä 25 wuotena on wähennyt, harjottawat niin wähäistä kauppatointa, että ne rautatieliikkeelle owat arwottomia, osittain rautatie tähän suuntaan olisi lähes 10 penikuor-maa pitemmällä rakennettawa, eikä matka Joensuusta Pietariin kuitenkaan lyhenisi enemmällä kuin noin kolmella penikuormala. Tämä tie sitäpaitfi ei

koskisi Saimaan eikä Wiipuriin ja se enemmän kiireltäsi itä-Suomea muusta maasta pois kuin liikentäsi sitä siihen.

Mitä taas tulee pohjanmaan rata-rataan, niin se toisiinsa ja emärataverkkoon etelässä yhistäisi Uuden Kaarlepyyn, Roffolan ja Praaheen kaupungit sekä tawallansa Pietarsaarenki, jotta kaikki owat keräyspaikkoja pitkin jokilaaksoja idän ja lännen välillä kulkemalle rahwaanliikkeelle sijämaasta. Se seuraa wanhaa waltatietä näillä seuduilla, n. k. suurta rantatietä, ja kulkee melkein pitkin pituuttansa seutujen halki, jotka owat kuulujot ei ainoastaan warallisuutensa ja wäkirikkautensa, waan myöski kansan liikkumaisuuden ja toimelaisuuden kautta. Tähän suuntaan rakettawaa tietä wastaan tosin on muistutettu, että se tulisi kulkemaan aiwan rannikon läheltä ja kilpailemaan höyry- ja purjelaiwojen kansja. Sen lisäki mitä komitea waremmin tässä kysymyksesjä on selittänyt, mainittakoon vielä, että Pohjanlahti on purjehittawia lyhemmän ajan kuluesja kuin wewet etelä-osaassa maata, ja että rantarata tässä maakunnassa on siihen määrään paikallisten olojen waatima, että toista suuntaa kulkewa tie kokonaan jäisi tarfotustansa täyttämättä. Sillä rautatie, tehty, niinkuin aikanaan on esitetty, muutamain penikuormain päähän rannikosta, ei ainoastaan kulkisi wähemmän wäkirikkautensa sekä köyhemmän seutujen kautta, waan hyödyttäisi myöski yhtä wähän rantamaahan kulkewaa paikallisiiliikettä kuin kulkua rantakaupungeista etelään päin. Höyrylaivaliikkeen erinomaisen nopea edistys pitkin pohjanmaan rannikkoa antaa myöski arwata, että rautatie tähän suuntaan ennen pitkää on tulewa tosi tarpeeksi tälle maakunnalle, yhistääkseen sen wilkasta kauppatointa etelä Suomen ja Pietarin kansja.

Myöski tämän tien suhteen on komiteassa ojaifi muutettu suunta ollut puheena, siten että muutamit komitean jäsenet owat esittäneet, että se Roffolasta ei kulkisi Wähään Kyrrön, waan Uuden Kaarlepyyn simu johettaisiin pitkin Lapuan jokilaaksoa Murmon tienoille, jontakautta läpikulkevalle liikkeelle pohjoisesta pohjanmaasta syntyisi suurempi etu, sekä Lapua ja useat muut etewät kunnat sijämaassa yhistettäisiin rannikon kansja. Komitean enemmistö on kuitenkin pitänyt Wähän Kyrrön linjaa parempana, koska tämä tie, joka myöski kulkee wäkirikkautensa ja warallisten kuntien kautta, koskee Uuden Kaarlepyyn kaupunkiin ja hyödyttää keskisen pohjanmaan wilkasta liikettä sen etewimpään keskuspaiikkaan, läänin pääkaupunkiin, Waasaan. Tämän tien rakennus sitäpaitfi tulee 15 wirstaa lyhemmäksi, eikä matka pohjoisesta pohjanmaasta eteläpuoleen maata senkautta pitene enemmällä kuin 33 wirstalla. (Jatk.)

Johan Wilhelm Snellmanin hautajaiset

pidettiin, kertoo U. S., iltapäiwällä 7 p. t. k. Wainajan perhe oli kotoontunut Danskabyhyn Kyrrölään pitäjään, jossa, niinkuin jo ennen on kerrottu, kuolema oli koldannut tätä suurta Suomen miestä. Kuusilla koristetusja huoneessa mafasi kuollut arkusansa, jalon näköisenä ja rauhallisena; kuolema ei ollut hänen muotoansa suuresti muuttanut. Arkun wiersessä laulettiin wirsijaapumilla ei ollut muita kuin wainajan tytär ja neljä poikaa, muutamit

perheen lähimmät sukulaiset ja ystäwät ynnä talon wäki sekä kantajat. Kantajiksi oli wainaja itse määrännyt muutamia entisistä oppilaistaan. Runwirren säweleet oliwat waienneet, wiettiin arkuu tuoksuwan männistön kautta hakosilla peitettyä polkua myöten rantaan, jossa useat meneet saattojoukkoa odottiwat. Weneellä arkuu kuljetettiin „Lotta Swärbiin“, jolla höyrylaimalla wainajan omaiset ja arkun kantajat k:lo 6:n tienoisia saapuimat Helsingin satamaan. Ääretön ihmisjoukko oli täällä wastassa, ja terwehyksesi kaikui „Integer vitae“ rannalle kotoontuneiden laulajain huulilta. Arkuu koristettiin seppeleillä, joita oliwat toimittaneet Kuopion papit ja koulu-opettajat, Helsingin suomalaiset naiset, Kirjallisuuden Seuran juhlassa käyneet Wirolaiset, wainajan entiset oppilaat, Hämeenlinnan, Porwoon ja Oulun ajukkaat, Morgonbladit ja Uusi Suometar. Nyt arkuu asetettiin ruumiswauuihin ja wiettiin wanhahan lutherilaisen kirkkoon, jossa se oli maahan siunattawa. Waikka kaupunki tähän aikaan, niinkuin k:llä aikakin, oli jorkeenin tyhjäksi jäänyt ja enin oja niistä wieraista, jotka Kirjallisuuden Seuran juhlaan oliwat saapuneet, jo oli ennättänyt täältä lähteä, oli lukematon ihmisjoukko wainajaa saattamassa kirkkoon ja sieltä hänen viimeiseen lepokammioonsa; suuren kansallisen miehen kuolema oli nähtävästi kutsunut monta maaseudulta kaupunkiin viimeistä kertaa vielä ojoittamaan hänelle kunnioitustaan ja rakkauttansa.

Sittenkun ruumiin oli siunannut kirkkoherra Lyyra, pidettyään ensin lyhyen puheen Dawidin 90:n psalmin 10:nnen wärsyn johdosta, jonka raamatunlauskeen wainajan lapset oliwat arkun päähän jorittaneet, astui esiin waltionuomos J. Topelius ja piti erinomaisen kauniin ruotsinkielisen puheen. Hän kuwaili runoilijan mahtiponttilla janoilua, kuinka Snellman uljaana, wäsymättömänä ja uskollisena soturina koko pitkän elämänsä läpi oli taistellut Suomen kansan etujen puolesta, ja mitä hän tämän taistelun kautta oli sille woittanut. Hänen elämänsä oli niitä suuria esikuvia, jotka autoiwat kansalle elämisen uskallusta ja tulevaisuuden toiwoa. Lopuksi lausui puhuja koko Suomen kansan nimesjä wainajalle hartaat kiitokset ja jäähywäiset.

Tämän jälkeen piti lehtori Krohn suomenkielisen puheen, jossa hän mainitsi, kuinka kuolon käsi usein on temmannut monta mainiota Suomen miestä heidän ikänsä heiteellä pois ja kuinka epätoiwosilloin on tahtonut kansamme sydämen murtaa, waan kuinka asianlaita nyt oli toinen. Surumme nytfi on sywä, waan ei synkkä eikä katkera, sillä nyt päättynyt elämä liehtinyt ihmisiän luonnollisille rajalle, oli saanut omnirikkaasti waihtua viimeiseen asti. Me suremme häntä sentähän

Niinkuin kasteenif itkee juwi-ilttaa, Dyyssä, loistosansja, laulullisina, Toiwoin aamun uuden syleilystä!

Nyt astui esiin yliopiston rehtori, kanslaneuomos Lagus ja lasfi, pidettyään lyhyen puheen, yliopiston nimesjä arkulle ison, Suomen kielisellä kirjotuksella warustetun lauteriseppeleen. Wuoroonsa lasfiwat sitten seppeleitä, muutamit puheita pitäen, seuraawat: Suomen tiedeseuran puolesta professori Hjelt, Suomalaisen Kirjallisuuden Seuran puolesta maisteri Rothén, suomalaisen teaterin puolesta maisteri Alm-

berg, ylioppilaskunnan puolesta maisteri Porffa, pohjalais-osaikunnan puolesta kand. Berg, Kuopion seudun ylioppilaisten puolesta professori Ahlqvist, Kuopion kaupungin ja naisten puolesta maisteri Wela, Hämeenlinnan ja Turun kaupunkien sekä „Satakunta“ nimisen sanomalehen puolesta maisteri Hagman, „Helsingfors Dagbladin“ puolesta maisteri Chydenius ja Oulun sanomalehtien puolesta maisteri Hårdh. Koko joukko muitakin seppeleitä, joiden antajia ei mainittu, lasfettiin vielä arkun kannelle, mikä siten kohoifi korkeaksi laakeri- ja kukkaiksummaksi, josta yltymäpäri riippui enimmäkseen wälkeitä ja sinisiä silkkinauhvoja, mihin antajain nimet sekä muistotajanoja oli painettu.

Tähän päättyiwät juhlanmenot kirkossa, ja arkuu seppelpeitteineen kannettiin kirkon edustalla seijowan äärettömän ihmisjoukon läpi — sillä ainoastaan wähäinen oja oti kirkkoon mahtunut — ruumiswauuihin. Hautausmaalle oli saattowäen edellä kotoontunut yhtä kufuisia ihmisjoukko kuin kirkon edustallekin oli. Ruumista ei vielä lasfettu hautaan, waan asetettiin arkuu hautausappeliin, koska yffi wainajan pojista ei vielä ollut ehtinyt tääne saapua ja ruumis wasta hänen tultuansa huomispäiwänä maan-poween mullata.

Juhlalliset, lopettaa U. S., oliwat nämä hautajaiset, eiwätkä ne koskaan läsnäolleitten muistosta haihu.

Suomen uusi kenraalikubernöri Kreiwi Heyden

seuralaisineen saapui Kuopioon, sanoo Sawo, viime lauantaina kello 9 illalla höyrylaimalla „Trångsund“ ja otettiin wastaan juhllallisesti. Läänin kubernöri oli matkustanut Warfauteen asti hänen ylhäisyyttänsä wastaan ottamaan. Sataman reumustat oliwat ylhäisen wieraan tuloa waruten koristettut lipuilla ja wiherioilla köynnöskillä, joita oli ripustettu kaarteille jalkojen waraan. Maalle-astuntapaikalle oli laadittu plankuista silta, jonka ylitse kohoifi köynnöskistä muodostettu kunniaportti. Satamassa olemat laivat oliwat nostaneet kaikki wiirinsä liehumaan. Tuhansin nousewa ihmispaljous, kaupunkilaisia ja maalaisia, oli kotoontunut wieraasta odottamaan. Häntä terwehti ensimmäisenä wapahtoijen palokunnan torwioittokunta, joka loitompana satamaramasta weneestä käsin puhalsi höyryn ohitse kiitäessä; tähän terwehykseen h. ylh. wastasi laffia koldottamalla. Laiman saapuesja rantaan wiritti Sörensenin soitto-kunta „Suomen laulun.“ Maalle astuesja terwehti h. ylhäisyyttänsä kaupungin pormestari ja waltuuskunnan läheystö ynnä joitakuita muita. Oli-pa oikein asetettu neitoja kukkaikswihkoja ylhäiselle tulijalle tarjoamaan. Terwehyysten tapahuttua ja „Samolaisen laulun“ soitettua, astui h. ylhäisyytensä läänin kubernörin seuraamana wauuihin ja lasfi ajamaan awopäin „eläköön“—huutoa huutawan wäkiroukon läpi. H. ylh. ajoi suuraa päätä Puijolle, josta palatesja hä wieraifi kubernörin luona ja ajoi sitten hänelle walmistettuun majapaikkaan kaupungin seuruuoneessa.

Seuraawana päiwänä, sunnuntaina, kämi h. ylh. aamulla kello 1/2 9 tuomio-kirkossa ja wenälaisessa kirkossa, jonka jälkeen hän majapaikkasjaan wastaanotti sielläkaiset sotilas- ja siwili wirtkamiehet sekä kaupungin waltuutetut. Kello 9 lasfi h. ylh. tarfastusretkelle, käyden

läänin fairashuoneella, fajarimirakennus-
jella, Garjalan köyhäin-huoneella, Le-
mäisellä, läänin linnalla, lääninhallituk-
jesa, valtion lyseossa ynnä muissa jul-
kifissa laitoksissa; sillä wälin hän kui-
tenkin nautti aamiaista kello 12 aikana.
Garjulasja käydesjä lauloimat köyhäin-
huoneen tytöt kaffi wärsyä „Maamme“
laulusta, jota h. ylh.koko ajan kuunteli.
Noin 1/22 tienoossa tartasti hän ensin
wapaehtoista palokuntaa, sitten kaupun-
gin wafinaista palokuntaa. Palokun-
tain tarfastele tapahui satamatorilla.
Kiitettään kunnain toiminnoita, erit-
täinkin wapaehtoisen, läski h. ylh. pit-
tittämään tarfastelematkaansa.

Kello 5 jälkeen puolenpäivän alkoi
päiwälliset, jotka jottut kaupungin her-
roista oliwat toimittaneet korkean wie-
raan kunniafsi. Päiwällisiä syötiin rans-
kalaisen ohjelman mukaan ja tietysti
hienoja ruokia; muutamalle ruokalajil-
le sanotaan nimeä haetun Helsingistä
asti. Myöhemmällä iltajella käwi h.
ylh. Wäinölänniemellä, jonka miehittä-
mäisyttä hän nautti istuen kotwasen
aikaa monessa eri paikassa.

Maanantai-aamuna 8:n aikana läski
kenraalikuwernööri paluumatkalle etelään
päin samalla höyrylaivalla, jolla oli
tullut. Niinkuin Sawo on kuullut,
on h. ylhäisyyteni ollut fangen tyty-
wäinen hawaintoihinja Ruopiossa.

**Turwapaikka nuoria wenäläisiä nai-
sia warten**, joita kaswatetaan Pietarin
oppilaitoksissa ja joidenka tarwitsee hei-
kon terweytensä wuoksi oleskella maalla,
tulee kuten wenäläiset lehet kertomat,
perustettawaks muutaman armeliaitten
wenäläisten naisten toimesta jossain lä-
hellä Helsingin kaupunkia merenrannalla.

Kolmejatamutinen muisto. „Wal-
woja“ huomauttaa siitä, että viime
maanantaina eli heinäkuun 11 p. on
umpeenja kulunut 300 vuotta siitä päi-
wästä, jolloin isänmaatamme Ruotsin
kuninkaan kirjottamassa kirjeessä en-
ferran kutsutaan Suuriruhtinakun-
naksi. Sitä ennen oliwat Ruotsin ku-
ninkaan pojat, joille Suomi oli annet-
tu hallittawaksi, kutsuneet itseänsä Suo-
men herttuoiiksi. — Huomattawaa on
myöskin, että Suomen nimellä käsitet-
tiin sitä ennen ainoastaan Wafinais-
Suomea, jota wästoin aina kun Suo-
mi kokonaisuudessaan oli mainittawa,
sitä nimitettiin Jlämaiksi (Österlan-
den). Waan nyt, kesällä wuonna 1581,
kun Zuhana III, Ruotsin turhamielinen
kuningas, oli saanut tietää, mitä woi-
toja hänen sotajoukkonsa Pontus de
la Gardien ja Henrik Klauunpoika
Gornin johdolla Wiron maassa oliwat

saaneet, lisäsi hän pitkään armonimien-
sä jonoon vielä Suomen ja Karjalan
suuriruhtinaan nimen. Siinä kirjeessä,
jonka hän heinäkuun 11 p. w. 1581
Uplamasta kirjottaa Pähkinälinnan hal-
tialle ja wenäläisille pajareille, käskien
heidän antautumaan hänen piiritäjä-
joukkonsa, kutsuu hän itensä: „Zuma-
lan armosta Ruotsin, Götöten ja Wen-
den kuninkaaksi, Suomen ja Karjalan
suuriruhtinaksi, Garjunmaan, (Garien)
Wirumaan (Wierland) Wiikin (Wijett)
ja usean maanpaikan herttuaksi“. Myö-
hemmin hän lisää vielä useampia ni-
mityksiä tähän armonimiensä jo muu-
toinkin tawattoman pitkään rimiin, joka
eiikka myöskin osottaa hänen turhamai-
suuttaan. Kuitenkin on tämä Suomen
suuriruhtinakuunaksi korottaminen enem-
män, kuin ensi katsauksessa woi arma-
takaan, waiikutannut Suomen eri maa-
kuntien ja heimokuntien yhteen fulaami-
seksi yheksi kokonaisuudeksi ja tämän ta-
pauksen kolmisatamuotista muistoa an-
jaitiksi kyllä jollakin tawoin wietää.

Kowa ukonilma käwi Kiuruwedeellä
perjantaina 10 päiwänä viime kesä-
kuuta ja tappoi talollisen Zuhana Lap-
palaisen Suupuweden kylässä. (Sawo)

Ruotsalaisen kansakoulun ystäwät.
Nykyään on Helsingissä ilmestynyt kut-
sumus yhistyksen toimeensaamista war-
ten, jonka tarkotuksena on ruotsalaisen
kansansivistyksen edistäminen Suomessa.
Yhistyksen nimeksi tulisi „Ruotsalaisen
kansakoulun ystäwät“ ja sen tarkotuf-
fena olisi etupäässä työskennellä ruot-
salaisen kansakoulujen perustumisessa
siellä, missä niitä tarwitaan, sekä yleis-
fivistyksen kohottamiseksi kansankirjasto-
jen, kansantajuisten esitelmän ja jopi-
mien painotuotteiden kautta. Kutsu-
muskirjotuksen alle owat useat ruotsi-
kiikostaan tunnetut herrasmiehet kir-
jottaneet.

**Apurahoja kalastustarlastajain palk-
kaamista warten.** Ruotsin kunink. M:ti
on täksi wuodeksi määrännyt 1400 fr.
kalanyhdyöin peräänkatsojain palkkaa-
mista warten Tornion joenlaakson ruot-
sin puolella muun muassa sillä eholla,
että R. M:tin käsnyhalltia on welwo-
tettu ennen tulewan vuoden huhtikuun
loppua R. M:tille antaa tilinteon wa-
rain käyttämisestä ja kertomuksen siitä
hyödyistä, joka tästä rahasta kalanyh-
dyöin edesauttamiselle tällä perällä on
woinut olla. (R. R.)

Kansakoulu-asiaasta Gietaniemellä
kirjottaa Norrb. Kuriren seuraawaa:

„Toisen opettajan palkkaamista war-
ten muun muassa Gietaniemen kiinteäs-
jä kansakoulusta, jonka opettajan pää-

ajallisesti tulisi opettaa ruotsin kieltä,
on hengellisen fivistyksen holhojilta
saatu valtion apurahoja. Niin myös
on waltio entisen kouluhuoneen fuuren-
tamista eli uuden koulurakennuksen ra-
lentamista warten myöntänyt 800 fr.
Helmikuulla pidetystä kirkonkokouksessa,
jossa kouluhallitus esitti huonetten wal-
mistamista ruotsalaiselle osastolle, keski-
wät asianomaiset sen hywän ja wiisaan
keinon, etteivät ainoastaan kumonneet
tämän ehdotuksen, waan myös kokonaan
fielsiwät vastaanottamasta ruotsalais-
ta opettajaa. — Sitä peljättiin, et-
tä tällä tawoin tulisi uusia raistuksia ja
menoja. Kauppias, kunnallishallituksen
esimies ja wastawallittu kouluhallituksen
jäsen J. D. Utterström saa nauttia
kunnian tämän päätöksen aikaan saami-
sesta. Hän sanotaan siinä nojanneen
Laestabilaiseen puolueeseen joka ei juuri
ole tuttu fanjan opin harastamisesta.
Tämä kirkonkokouksen päätös on sen
enemmän moitittawa ja tunnoton kuin
neljä piffufoulua ja kohta koko fiinteä
koulun waltionwaroilla woiassa pida-
taan. Muutamat kunnan jäsenet owat
myös kunink. M:tin käsnyhalltialla
päättöksen yli waiittaneet, josta on ol-
lut se seuraus, että Gietaniemen kun-
talaiset ynnä kouluhallituksen jäsenet
owat käsketyt kokoontumaan Koivuky-
lässä R. M:tin käsnyhallian edessä
tiistaina 28 p. kesäk. koulun asiasta kes-
kustelemaan ja päättämään. Kaikki
koulunystämät toiwomat tästä hywää
ja onnellista seuruusta.“

Höyrylaiva Saima kapt. Rosenbrö-
jer, on tänne tulleen yfityksen sähkösa-
noman mukaan matkalla Wiipurista Ruo-
pioon, viime keskiuikkona joutunut
haakirifkoon Warfauden eteläpuolella,
jolloin kaffi palwelusneitsyttä on huk-
kunut.

Kuolonjanoma. Kirkkoherra Lapu-
alla Otto Maurits H o h e n t h a l on
wiikon alussa kuollut Tukholmassa, jo-
hon hän oli lähtenyt apua terweydel-
lenjä etsimään. Wainaja, syntynyt Zoh-
tajalla 1811, wihittiin papiksi w. 1836
ja oli Praahen ja Salon kappalaisena
wuodesta 1847 aina wuoteen 1866,
jolloin hän muutti Lapualle.

Pakkotyöhön tuomittuja. Entisen
hattumaakarin tässä kaupungissa J.
Brockmannin tuomittiin täkäläinen kuwe-
nörin-wirasto joku aika sitte kahden
wuoden pakkotyöhön löysästä ja jopi-
mattomasta elämästä. Tämän tuomi-
on on Reif. senaati nyt wahwistanut.
Samoin on kuwernörin-wirasto tuomin-
nut entisen satulamaakarin Plantingin
6 kuukauden pakkotyöhön. (D. L.)

Guffuneita. Run viime tiistaina puo-
lipäiwän jälkeen kolme terwamenettä pe-
rättäin lähti Merikoskea alas, tart-
tui yffi (festimäinen?) koskessa tiwelle.
Perässä tulia ajoi siihen pahki ja mo-
lenmat sitte yffissä kulkiwat lohpatoa
kohti, jonka kesessä on aukko weneitä
warten. Tässä kuitenkin toinen wene
painui patoa wästen ja yffi weneessä
olioista, Pekka Leinosen waimo Palka-
niemeltä, putosi weneen ja padon wä-
liin ja heitti siinä henfensä.

Toisja iltana työmies J. W. Gär-
ding pakkihuoneen rannassa lastipaattia
lojattaissa putosi weteen ja hukui.

Viime lauantaina työmies G. Päl-
kilä Salmesja möljältä wiinapäisjään
jortui joken ja hukui.

Zohenjaalis Raatin padolla on tähän
saakka ollut huononlainen. Suurin
määrä lohja yhdellä kertaa on ollut 30.
Sinta on isommilta ollut 15, pienem-
miltä 12—13 m. leiwistä. Koko ra-
hantulo on tähän asti ollut ainoastaan
noin 7,000 m. — viime wuonna sa-
maan aikaan kolme kertaa enemmän.

Kansianenwos Zönnrot lähti eilen
iltapäiwällä etelään päin höyrylaivassa
„Mleåborg“. Suuri määrä kaupunkim-
me wallasjäätyjiä, niin miehiä kuin
naisia, oli kokoontunut höyrylaivan läh-
töpaikalle, jättämään kunnioitettawalle
wieraalle jäähywäiset. Laitaan perätäkille
tilatun maljan äärellä prowasti Wädmall
puhui muutamia sydämeistä lähteneitä
fanoja wieraan kunniafsi, johon hän kiittä-
en wastaui. Neat nuoret neidot oliwat
rakkaana pidetylle wanhukselle tuoneet
kauniita kuffawihjoja. Kun höyrylaiva
teki lähtöä, nostettiin lahteen towin
kalkumät kolmiferatitset eläkönhuudot
yhtä ylistetyn ja ylistettämän kuin itse
itseänsä halpaa pitämän suuren kansa-
laifemme menestykseksi.

Ruotsin akademialta on tullut kiittä-
wä wastaus siihen sähkösanomaan, jo-
ka Franzeninjuhlasta täältä akademial-
le lähetettiin.

Wankihuonetten inspehtori, howioif.
neuws Grotenfelt käwi viime wiikolla
kaupungissa läänin linnaa tarkastamassa.

Wuodentuloista. Ruotiin ja ohran
laihot kuuluwat Utajärwellä olewan hy-
wät, mutta Muhosella pouta paikka
paikoin sanotaan haitanneen kaswulli-
juutta.

Duantunnon waiwoista kuollut.
Muuan poika Röpenhaminassa, joka erää-
nä pyhästä wanheppainja kansja oli
puutarhasja käwelenässä, tefi siellä tois-
ten näkemättä sen ajattelemattoman il-
fityön, että teräwällä kepillä pisti juu-

Neljä päiwää Jean Gourdonin elämässä.

Rertomus Emise Zolalta.

I. Kewät.

Kello 5 sinä aamuna aurinko iloiesti paistoi siihen
piffu huoneeseen, jossa minä asuin setäni Lazaren, kirko-
herra, luona Dourgues'n kylässä. Leweä, keltainen säde
koski ummistettuihin silmäluomiini ja herätti minun.

Walkeaksi rapattu kamarini walkeafimmaatuilla huo-
nekaluillaan näytti niin siwäältä ja hupaiselta. Minä ase-
tuin affkunaan katjelemaan Durancea, joka tuolla niin le-
weänä juoksi laakson tumman wihannuuden halki. Wilp-
paat tuulabufiet hywäiliwät kaswojani, ja joen lirinä ja
puitten humina näytti huutelewan minua kuofeen.

Siljaa aukaisin owen. Mlos tullafleni minun täy-
tyi kulkea setäni huoneen läpi. Minä hiuwin esiin war-
paillani, peljäten että fuurten fenkäini narina herättäisi
armofkaan miehen, joka tuossa nukkui hymy huulillaansa,
ja minä säpsähin kuullessani kirkonfellojen soittawan An-
gelusta. Setä Lazare oli muutamina päiwinä seurannut
minua kaffiialla huolestuneen ja surullisen näköisenä. Hän
oli esittänyt minua menemästä joenwarrelle ja asettu-
masta raitojen alle, sekä siten näkemästä wilausta pitkä-
stä mustawerisestä Babet'sta, joka uuden fewään fera oli
ikäänkuin syntynyt minua warten.

Mutta setä nukkui fifeästi. Minulla oli melkein
omantunnonwaiwat siitä kun petin häntä ja pakenin tällä
tawoin. Getteksi seisahuin katjelemaan hänen tywenä kas-
wojansa, jotka uni oli tehnyt vielä suopeammiksi; liikutet-
tuna muistelin sitä päiwää, jona hän oli tullut minua
noutamaan kolfoista autiosta kofistani, josta äitini ruumis

juuri oli fannettu pois. Kuinka paljo helluutta, kuinka
monta uhrasta, kuinka monta miijasta neuwoa eikö hän
sen päiwän perästä ollut tuhlanut hywäfleni! Hän oli
antanut minulle tietonsa ja hywyytensä, kaiken ymmärruf-
fensä ja kofu sydämensä.

Getteksi tefi mieleni huutaa: „Nouskaa ylös, setä La-
zare, lähdtään käwelenään tuohon alleaan pitfin Durancea,
joka on teille niin mieleen. Raitis ilma ja päiwäpaiste
wirfistämät teitä ja faatte nähä, kuinka hywä ruokafalu
teillä on kun palaamme kotia!“

Mutta Babet, jonka piti tulla joelle walkeassa aa-
mulleningisjään ja jota en silmi nähä! Jos setä olisi muas-
ja, täntyisi minun luoda fälämäni maahan. Ja ajattele,
kuinka ihanaa olisi maata mahallansa pitkänään pehmeäl-
lä ruohikolla raitojen alla! Sulojen welttouden tunfin
fouristawan ruumistani ja weraalleen, pienin asfelin ja
henfää pidättäen pääfin orwelle. Minä astuin portaita
alas ja aloin juosta kuin hullu toufokuun aamun kirk-
kaassa lämpimässä ilmassa.

Taiwasa oli aiwan walkea ilmanrannalla, siellä tääl-
lä muutamia hienoja finisiä ja ruusunpunaista juowia.
Waalea aurinko näytti hapiolampulta, josta säteet walo-
wirtana kaatuimat alas Duranceen. Ja joki wenny lewe-
änä ja laisfana punaifella hiefalla lafjon toifesta päästä
toifteen niinkuin sulannut metallinauha. Zännessä jono
mataloita hammastettuja kunnaita erkani finisenpunerta-
wina waaleasta taiwasta.

Rymmenen wuotta olin ajunut tässä fyrjäisessä mai-
jemassa. Kuinka monta kertaa eikö setä Lazare ollut mi-
nua odottanut antaafjensa opetustiiman latinassa! Hän
tahtoi tefä minua oppineeksi mieheksi, se hywä ukko. Ja
sillä wälin minä olin poisja Durancen toifella puolen, ha-
rafanpefiä hakemassa tai wuorta löytämässä, jonka pääl-
le en vielä ollut fiitwennyt. Sitte kotia tullessani oli
warotuksia wiljalta, latinaa oli unehtunut, minä sain nuh-

teita fiksi että olin repinyt housuni halki ja usein sattui,
setä parfani fuureksi fauhufi, että ihofi alla oli saanut
naarmuja. Lafjo oli minun oma, ainoastaan minun; mi-
nä olin sen wallottanut fäärilläni, minä olin sen oifea
omistaja rakfauteni nojalla. Ja tämä pieni ofa jofea, nuo
Durancen kaffi neljännessä, kuinka minä niitä rafas-
tin, kuinka hywin me toifamme ymmärfimme! Minä tun-
fin rakkaan jofeni kaffi oifut, sen wihanpuuskat, sen hy-
mylyt, sen eri ulfonäön wuorofauden kunnafi tiimana.

Kun sinä aamuna tulin alas rannalle, oli wesi edes-
fäni melkein huikafjewan walkeana ja kirkkaana. Ei kos-
kaan entten se ollut näyttänyt niin ilofelta. Minä hii-
min joutufaan raitojen alle auftinaifelle paikalle, missä au-
rinko paistoi tummalle ruohikolle. Siihen afetuin pitkä-
feni ja katfelin tarkasti offien wälitje tietä kohti, jota Ba-
bet'n piti tulla.

„Kuinka setä Lazare mahtanee maata fifeästi!“ ajat-
telin itsefeni.

Ja minä oifoilin ruumistani jammalifolla. Aurin-
ko paahtoi felfääni lämpimillä säteillänsä, samalla kuin
rintani oli painunut alas wiileään ruohikfioon.

Oletteko koskaan oifein läheltä maanneet ja katfelleet
alas ruohikfioon? Babet'a odotelesani tutkin filmilläni
ruohomatästä, joka itjesjään oli kofu mailma. Siinä löy-
tyi fatuja, folia, toreja, kokonaisia kaupungeita. Synim-
pänä sijällä erotin ainoastaan mustan warjon, jof-
ja edellisen fewään lehet furullifesi lafastuimat; siitä ko-
hofi hienot korret tuhanfissa pehmeisissä mutkissa, muodos-
taen hentoja pylwäsfäntäwäiä, kirkkoja ja aarniometsiä. Mi-
nä näin fahen laihan hyönteifen mafkustelewan tässä jof-
felossa; ne oliwat joutuneet efinyfiin, lapfi parat, sillä
fäifähtäneillä lewottomilla katfeilla ne fiirehtiwät pylwäs-
fäntäwältä pylwäsfäntäwälle, kadulta kadulle.

(Zatt.)

ren sammakon läpi ja niin nautti e-
läinparan maahan. 14 päivää myöhem-
min poika tuli samaan puutarhaan,
muisteli ikityönä ja meni sen puun
luokse, jonka vieressä oli sammakko
pistänyt. Siinä eläinparia yhä oli ja
katsoa tuijotti häneen filmillä, jotka mel-
kein olivat kuopistaan tulleet ulos.
Rauhastuneena teostaan ei poika enään
jaattanut leikitellä, pyysi syrjässä ääne-
ti ja pani totia tultuaan heti levolle.
Kolme päivää kuumetta sairastettuaan
hän kertoi asiasta ja janoi kaikkialla nä-
kewänjää kiusatun eläimen kauheat fil-
mät. Kaikkea koetettiin pojan hengen
pelastamiseksi, waan 8 päivän perästä
hän oli kuollut.

Kirjeitä Maajendulta.

Viikannista 3 p. heinäk. Ilma on
lämmen ja kuuviuus alkaa käydä jo hy-
min rasittavaksi kuin ei ole jatanut mo-
neen miifoon. Ohrapellot alkaa käydä
hymin kuuivaksi, laho kellastuu ja kui-
waa, jonka tähden, jos ei pian saada
sabetta, joka ehkä vielä wirtistää jui-
kastuneen ohralaihon, on odotettavana
huono wuodentulo, sillä rukiistakaan ei
ole juuria toivoja, nekin kun owat enin-
mäksi ojaaksi tuihi huonoja. Eläinten
ruuan puute on myös epäilemätön asia,
sillä heinänteon aika alkaa lähetyä ja ni-
ityt omat melkeen paljaita.

Tämä kunta, jossa ennen ei ollut kyy-
närdääkään oikiaa maantietä, — täällä
on waan kuljettu kiwettömä hietakaar-
toja — on nyt saanut maantien joka
kulkee läpi kunnan, koska se tie joka teh-
tiin Koffolasta suoraan Duluum, jattui
myös kulkemaan Wiikannin läpi. Se
on jo Paawolan kunnan rajalle aiwan
walmiina, waan siitä lähtiin kesi-teko-
nen. Päiti siitä alotettiin wiime wi-
kolla toisenki tien tekoa nimittäin fir-
kolta Naahen, jota pitäjäin waroilla
on tehty jo pari penikulmaa.

Muutoin en oiaa muista „fiwistys-
pyrinnoista“ sanoa muuta, kuin siinä
pyssytään melkein tasapainossa. Na-
kuus ja irstainen elämä wallitjee nuo-
rijoissa, josta ei manhatkaan ole osatto-
mat. Sen todistaa ensi filmäys kuin
katsoo kanjan elämää warfinki kokous-
paikoissa esim. tansseissa, sillä siellä näh-
dään kaikkia muuta waan ei fiwistys-
tä. Yhtä hywin jos joku ottaa puheek-
si kanfakoulun tarpeellisuuden, ollaan
siihen walmiit vastaamaan: se on tar-
peeton. J. R.

Paawolasta 7/7 1881. Tämän kuun
4 ja 5 päivänä saimme wahan sabet-
ta, joka olihin kylä tarpeeseen, koska mo-
nen wiikon kuuviuus oli jo paljon hi-
dastuttanut kaswuillisuutta. Pari wiik-
koa on ollut niin lämmin ilma etteipä
ole ollut moneen kesään, waan tänään
on taas pohjoinen ruwennut puhalte-
leen kylmää henkeä. Riityt owat kas-
waneet hywin wahan, jonka tähden on
peljättävä, että eläinten ruan puute
tulee olimaan taas. Ohran kylwöt
on myös, erittäinki hiekkomailla, hy-
win hidastuneet liiallisen kuuviuuden täh-
den.

Siirtoretki Kittilästä jäämerelle Kittinaan.

(Jatk.)

Sotajokea alas oli kulku melkeen yh-
tä waikaa kuin Wuottujokea ylös, sillä
se oli yhtä kaitainen ja monimutkainen,
mutta rannat olivat myös samankal-
taista niittymaata ja wesi kalarikas.
Nuorttijokeen, johon Sotajoki laskeupi,
tultua alkoi parempi wauhti, sillä tämä
on hywin wirtawainen, mutta ei kowin
korkinen. Puut huilahtimat siwutse et-
tei niitä ehtinyt paljon nähä, ja mei-
dän koiramme, jonka lasimme rannalle
juoksimaan, ei woinut meitä juowata,
mutta piti päästä weneeseen, muuten
olis jättänyt jälle. Kolme penikulmaa
näin kuljettua Nuorttijokea tulimme
Suomen ja Wenäjän rajalle. Täältä
aina Jamijoen (?) suuhun, noin 15—16
penikulman waiheella, oli hyviä niit-
tymaita sekä rannalla että myös ufeal-
la saarella joesja.
Wiime mainitun joen suussa iloitim-

me hywin kuin näimme kalapyyntineu-
voja rannalla, nimittäin tawallisia werk-
toja joitten yli poulat oli tehty petä-
jän-juuri-köystistä; kopat ja lautaset
olimat samanlaiset kuin Suomesjatin,
mutta ei niin tiheässä. Ihmisiä kum-
minkaan ei nähtynyt liiseuduilla. Me o-
timme lepopaikan ja aloimme pyytää
kalaa jota saimme niin paljon kuin ha-
lumimme ja vielä enemmän. Seur-
raavana päivänä pitkitimme matkaa ja
kohta tulimme taas ison joen suulle: se
oli Hirwasjoki, joka suurella koskella
laskeutui Nuortti jokeen ja ennistä nä-
tyi kuin se rientäisi aiwan meitä was-
taan. Heinämaat oli yhtä perää san-
nen hywät molemmiin puoliin jokea, ran-
nikoilla kaswoi kaikenlaisia puita niin-
kuin Suomen Lapisejatin, ja koskei joes-
ja ollut mitään kowaa koskea, näytti
maa meille ylimalkaan hywäksi asun-
maaksi että oikeen kummastuimme kuin
ei mitään asuinpaikkaa nähty.

Jo alkoi tulla matkustus ikäväksi
kuin ei nähtynyt ihmisiä ollenkaan. Olim-
me toista wiikkoa kulkeneet erämaissa
ja eläneet niinkuin porot meijässä il-
man muista ihmististä tietämättä, jon-
ka tähden aina wahan ajan kuluttua
joku meistä nousi seisalleen weneessä
ja kateli ympärille, mutta ei näy, ei
kuulu ketään. Kun tulimme suwannol-
le, huudahti äkkiä perämies: Tuossa
talo! Heti kaikki seisaalle ja iloitimme,
toiwossa saada tawata muita ihmisiä joil-
ta saimme ostaa maitoa ja muuta
saran miljaa, jota jo alkoi mieli hy-
win tehdä, koska moneen aikaan ollut
muuta kastetta ollut kuin wettä ja kah-
wia. Wahan ajan soudeltua nähti ijo
järwi — tuo meiltä kaumon jo odotet-
tu Nuorttijärwi. Tämän rannalla on
se rakennus joka oli meidät kaikki iloi-
tanut. Rannalle noustua näimme sen
olewan, ei talon mutta kirkon, ja sen
ympäriällä pienen hautausmaan. Tämä
oli rakettu wenäjän Lappalaisilta eli
niin kutsutulta Koltalaisilta. Hautaus-
maa oli täynnä tyhjiä ruumiinarkkua,
joitten wieresjä oli kirkas ja lapio.
Tästä kummasta hautausmaasta saim-
me sittemmin selityksen myöhemmin.

Rannalle sytytimme nuotion ja ase-
tuimme odottamaan, eiköhän ihmisiä al-
kais tulla.

Wahan ajan puhuimme keskenämme
ja mietimme jo ruweta yölewselle kuin
huomaisimme weneen järwellä tuleman
meitä kohti. Heti menimme vastaan
ottamaan wieraitamme, mutta nämä,
kuin näkivät meidät ja nuotionme, her-
lesiwät soutamasta ja alkoivat tarfas-
taa mitä ihmisiä me olimme; ja kohta
kääntyi keula taapäin ja lähtiwät sou-
tamaan täyttä wauhtia takasin. Minä
huusin niille: Puoris! Terwe! Mä ba-
la! Mä pelkää! mutta sen kiwaam-
masti he pyrkivät meistä pois, menit
pafoon kuin willipeurat. Nyt aloimme
miettiä: mitäs nyt, jos kaikki ihmiset
meitä pelkää emmekä saa ketään pu-
hutella. Se kylä ei meille olis haus-
ka yhtään. Koska ei ihmiset tahtoneet
tulla meitä tapaamaan, päätimme me
lähteä heitä etsimään mistä waan
löytäisimme. Samaa suuntaa kuin
tuo wasta nähty wenehe oli mennyt,
lähimme nyt meki soutamaan pit-
kin järweä. Muutaman wirstan kul-
jettua näimme tentan rannalla ja nuo-
tan ulussa, mutta ei ollut wenetä eikä
asukkaita, samoten myös toijella kental-
la, niin että täytyi waan pyrkiä eteen-
päin. Eräällä niemellä jota kauwan
aikaa soudeltua nyt lähestyimme, näim-
me taas tentan ja rannalla nuotta ulus-
ja sekä kumottu wene wieresjä, jonka
luona oli koira köyhty weneeseen kiini.
Rantaa lähestyessä alkoi koira haukkua
ja silloin näimme ihmisen pään waate-
rantisen alta, joka oli liellä wenetä,
pistäywan ulos ja tarkastawan meitä
kottwasen aikaa, jonka jalestä toinenkin
potä näyttäytyi ja kohta sen jalestä as-
tui muuan mies rannalle meitä was-
taan. Nyt menimme maalle ja puyim-
me puheille ystäwällisesti miehen kans-
ja. Waimonsa, nuori kaunisfaswainen
impi, tuli myös meitä puhuttelemaan.
Kauwan oltua muista ihmististä erillä,
tuntui nyt oikein hauskalta saada tawa-

ta näin siwoja ja kottelaita kuin
Kiurweli (=Gabriel) ja hänen Wiinsa.
Hetä panimat kalapadan tullelle ja ke-
hoittiwat meitä syömään ja juomaan,
kaikkia mitä parasta woiwat esiintuo-
den. He selwittiwät tawan ruumiin hau-
taamisesta olewan sen, että itse ruumis
pannaan maan poween, mutta arkku jä-
tetään haudan päälle ja sen wiereen ase-
tetaan tawalliset työnewot, lapio ja
kirkas; niinkuin me olimme nähneet tuol-
la kirkkomaalla.

Kauwan aikaa puheltua kysywät Kau-
reli ja waimonsa jos emme aio lewätä,
ja he auttoiwat meidät telttaa ylös pa-
nemaan ja toiwoiwat meille rauhallista
unta, jonka nautimme, niin wäsy-
sissä kuin olimme pitkän soutamisen pe-
räästä.

Rukfuesjamme lähtiwät isäntäwäkem-
me muitten Lappalaisten tykö ja ker-
roit minkälaisia wieraita heille oli tul-
lut, Suomalaisia ja Suomen Saame-
laisia (Lappalaisia); ja toimittiwat myös
hakemaan sitä wenejoukkoa, joka meitä
peljäten oli pafoon mennyt. Myöhem-
min saimme kuulla että nämä, 3 mies-
tä, olivat 2 wuorokautta olleet meijäs-
jä meidän tähden piilosja. (Jatk.)

Ulkomaalta.

Franska on saanut ikäwiä seurauksia
Tunefia retkestään. Samalla kuin frans-
kalaiset sotajoukot marsiwat Tunefiaan,
leimahti Algeriasja ilmi kapina, joka jo
on niellyt enemmän uhreja kuin krumi-
reja vastaan tehty retki. Italian tyy-
tymättömyyden lisäkki tulee nyt Espan-
jan wiha siitä, että sen alamaisille, jot-
ka oleskelewat maanwiljelöinä ja läsi-
tylöläisinä suuressa määrässä algerilai-
sessa maakunnassa Dranisja, ei ole an-
nettu tarpeellista suojaa Bu-Amenan
meritöitä vastaan.

Presidentti Garfield on wiimeisten
tietojen mukaan paranemaan päin.

Torihinnat

15 p. Heinäkuuta.

Ruutit 32 mk. tyn.	
Ohrot 22	
Woi 15 a 16 m. leiw.	
Tuoret raawaanliha 5 a 6 m. leiw.	
Palkwattu 6 a 7 "	
Tuoret lampaanliha 8 "	
Wajikan paisti 1,75 p. kapl.	
Lohi 10 a 12 m. leiw.	
Taimen 11 "	
Sifia 6 "	
Saui 5 "	
Alhnen 2,60 p.	
Maiwat 1,80 "	
Suolaset silahkat 12 m. tynn.	
Potaatit 60 p. fapp.	
Ranan munat 8 "	
Seinät 80 " leiw.	

Kirkollisia ilmoituksia.

Syntyneitä. Kristina Ketolalle tytär An-
na Maria; magisteri Albert Särbackille poi-
ta Johannes Fredrik; työmies Antti Riitol-
le tytär Helmi Katarina.
Wihitty. Roparisejän kirkalla Staffan
Wilm ja piika Hilma Maria Hyötylämmäki.
Kuollut. Torppari Berttusen lapsi Frans
Sjaf 4 w., 1 kuuf. ja 12 p.; tultimabtimes-
tari Wilhelm Zacharias Pihlgren 33 w.,
6 kuuf. ja 27 p.

Suomen Bankin Kurssit Heinäk. 16 p.

	Wahjo-turssi.	Dist-turssi.
Pietari 7 p.	263: —	255: —
London 90 p.	25: 17	25: —
Pariisi 90 p.	99: —	98: —
Hampur 90 p.	123: 20	122: 50
Amsterdani 90 p.	207: 50	206: —
Tukholma 3 p.	139: 10	138: 40

Kotouksia.

Koto

W. B. R:ta
kutsutaan kotoontumaan kalustohuoneel-
le lauantaina 16 p. Heinäkuuta kello
1/29 j. pp.
Päällitö.

Suom! Supainen ulosmatkailu ja
harjoitus.

Suomaa! Toimen! ylöskanto puse-
roista.

Seollisuus-klubin jäsenet kutsutaan
miesluksijasti kotoontumaan klubiin
huoneisiin tuorstaina 21 p. tätä kuuta
kello 8 illalla keskustelemaan kesäjuhlan
toimeenpanosta, walitsemaan uusi joh-
tokunta y. m. tähellisyyskfiä, ja muistu-
tetaan, että pois olewat saawat tyytyä
läsnäolewain päätöksiin.

G. A. Grönlund.

Kuulutuksia.

Koska tässä kaupungissa haminapalvelian
Ammatti, entisen omistajan toimesta-
erottua, on julistettu awonaijeksi, niin fehoi-
tetaan täten mainittuun ammattiin halullisia
hakijoita neljäntoista (14) päivän siään, tä-
mä päivä lufematta, Maistraatiin jättämään
omafattisesti kirjoitetut hakemuksensa seurat-
tuna todistuksella ijästä ja maineesta. Du-
lun Raatihuone 5 päivä heinäk. 1881.

Wikan puolesta:
Heinb. Castrén.

Suutokauppoja.

Perjantaina 22 p. sijälläolewaa heinäkuuta
flo 12 päivällä myydään julkisella wa-
paaehtoisella huutokaupalla joka pidetään
Seurahuoneen salissa, edesmenneen raatimies
L. A. Löfgrenin ja hänen wöskfin edesmen-
neen puolijonsa kuolinpesiuden osallisten hy-
wäksi:

Kellot ja fedot n. f. „Kaukapellolta“ sijäl-
tään pelton „Salin“ 2 t. 6 3/4 fap. alaa d:o
„Rehtori“ 8 t. 10 1/4 f. alaa, haan „lauka-
pelto“, 7 t. 22 f. alaa, d:o „Saaren Ertti“
2 t. 21 f. alaa, d:o „Kärijämä“ 6 t. 15 1/4 f.
alaa, d:o „Diapello“ ja „Wunffo“ 2 t. 24 3/4 f.
alaa, — sekä janotille maalle rafetut as-
juinrakennus sijältään 4 huonetta, 1 pirtti, 1
kiofi, 1 talli, 1 riipi ja 9 heinälatoa:

Seuraawilla ohoilla: sittenkun kuolinpe-
sän osakkaat wäiwänä huutokaupan jälkeen
omat tultineet ja hywäksyneet tehty tar-
joukset, on kolmas oia huutosummasta ka-
hesjan päivän siään huutokaupan jälkeen
mafjettawa, toinen kolmas oia kolmen ja
jäänös kuuden kuukauden siäissä huutokaup-
pan jälkeen, molemmat wiimeainitut osat
juosiewalla kuuden prosenttin korolla, luettu-
na ensi lanfeamuspäiwästä, ja jaapi was-
tainen omistaja ottaa fiinteimistön haltuun-
ja, sittenkun kolmas oia huutosummasta tällä
tawoin on juoritettu. Dulun kaupungin
huutokaupattamariissa 23 p. feijäk. 1881.

Osk. Carlsson.

Julkisella huutokaupalla, joka pidetään
9 ja 10:nes päivä tulewata Glo-
kuuta, myydään kauppias Matti Raup-
pilan konkurssipesän hywäksi kaikenlais-
ta irtainta omaisuutta, niinkuin puuas-
tioita, työkaluja, ajoneuwoja y. m. Toi-
mitus, joka tapahtuu Rauppilan maal-
la Jlmolan kylässä Remin pitäjäjä, al-
kaa flo 10 e. pp. Remin kaupungista
6 p. Heinäkuuta 1881.

Ulkotat miehet.

Myytäwänä.

Hywät karryn rattaat Matti Ralli-
jella J. E. Hedmannin talosja.

Chr. Ev. Bardin fir- jakaupasia:

Siirtolajien tultti. Käytännöllinen oppi-
kirja Englannin kielestä. Neuwoja ja seli-
tyksiä siirtolaisille. 1 m. 50 p.
Murhe-jaarna, jonka Reijari Suuriruhti-
nas Altfjanderi Toisen kuoleman muistoksi
piti Andreas Räsänen Remin kaupungissa
Maaliskuun 15 p:nä 1881: 25 penniä.

Kirjapainohtiön konttorisja

myydään:

Tullihakemus-kaawoja, suomen ja ruot-
sinkieliä,
Lainakoumoissementtejä,
Laskijeteleitä,
Wesjeli-planfetteja,
Certeparti-planfetteja,
Työlistöja,
Räfninki-planfetteja, suomen ja ruot-
sinkieliä.

Wasta tulleteita:

Kahwia, eri lajia myyppi

C. L. Fabritius.

Wastatulleita kesähattuja ja
lakkeja

J. G. Swendefinillä.

Hywiä Ruotsin Potaateja
myydään kapteeni Müllerillä.

Nyt tullee:

Suurempi valikoima Re-
kulatori, Droppsi ja me-
ri-kelloja; huokea hintaisia
Saksan seinäkelloja, kuin
myös kulta- ja hopea lak-
karikelloja naifille ja miehille. Ketjuja ja
amaimia Talmista ja Niffelistä y. m.
Kaikenlaisten kelloin korjausta was-
taan otetaan, tehdään huolella ja help-
poin hintoihin taitavilta työmiehiltä.
H. F. Ahlstrand.

Rahwia,

Soturia,

Ruunoita,

Kiisirynejä

Summissa ja vähittäin

H. D. Storella.

Nautaa, litteää ja pyöreää Teräs-
tä. Rautalapiion-teriä ja alafimia.
Tammi-, takoma-, wenheen-, weto ja
pärefatto nauvoja

H. D. Storella.

Ueaman laista:

Ronjalkia,

Rommia,

Marakkia,

Runssia ja

Siföörejä

myydään tehtaita Jakob Boströmin
talossa Rauppurein kadun warrella

H. D. Store.

S h w i ä

Samppuja

H. D. Storella.

Bljhwittia, Binkhwittia, y. m. maa-
liaineita sekä kuivia että öljysä
jaubetuita.

Öin-öljyä, keitettyä sekä keittämätön-
tä sekä **Haamppu öljyä**

H. D. Storella.

Tulen kestäviä tiilejä, poltettua ja
polttamattomaa Sawaen sekä Port-
lannin Cementtiä

H. D. Storella.

Hjelmarfors'in ja **Näfwegwarnin** au-
roja tehdään hintoihin

A. E. Lundströmillä.

Tilauksia Frans Stenberg'in Kaafeli-
tehtaan palkittuista teoksista joista
kuuauksia löytyy, vastaanottaa

E. A. Lundström.

Turun kattohuopatehtaan hymintun-
netuin palkittujen teosten tilauk-
sia vastaanottaa

E. A. Lundström.

E. A. Lundström

Dulussa.

Myypi kaikenlaatuista Maanviljelys-kaluja
ja koneita, niinkuin: Auroja, Karhia, Pui-
matoneita, Gewoskultuja, Puhistuskoneita,
Siltiputoneita, Käsi- ja Gewos haravia,
Kiitto- ja Elofoneita, Heinäharjoja, Taik-
ja, Saubomyllyjä, Dienonnus ja Särky-lo-
neita, Multakauhvoja, Nauttatattiloita halon-
jäästämää lämmityskoneita, Koneellisia ja jaa-
tymättömiä pumppuja, Ohistettuja pesu-
jerrus- ja manfifoneita, Taikjoja ja Hällä,
Silitysuuneja, Wäntö-koneita, rauta- ja puu-
afemella, Woffiruja, Woinvalmityskoneita
y. m.

Sintailmoituksia luetteloita, ja kuuauksia
lähetää pyntäisiä postimaksutta

E. A. Lundström

Dulussa.

Nolitermaa, Lastiweneen ankureita
ja kettinkä, Trosfeja, Triiwiä ja
Purjewaatteria

J. G. Swendelinillä.

Englannin kattopeittä

G. Swendelinillä.

Tulen kestäviä tiilejä

12 x 6 x 3. tuumasia

9 x 4 1/2 x 2 1/2. "

12 x 12 x 1 1/2. " (arina-

tiilejä), poltettua ja polttamatonta tu-

lenkestäwää sawea.

Portlannin sementtiä.

J. G. Swendelinillä.

Tapeetteja ja reunnuksia

J. G. Swendelinillä.

Pingotuspahwia (seinäin werhotukseksi.)
Kattohuopaa Tampereen kattohuopateh-
dasyhtiön teoksia tehdään hintoihin
rahtipalkan lisäyksellä

J. G. Swendelinillä.

Oikeita Amerikalaisia

Singerin Ompelukoneita

nyt tullee

Ferd. Siemsenillä.

Lehti Tupakkaa

summissa ja vähittäin

Ferd. Siemsenillä.

Halutaan ostaa:

Ruusen pihkaa

ostetaan Fellman'in Oluttehtaalla.

Palwelukseen oteaan.

Siivo nuorukainen saa oppipaikan
And. Holm'illa.

Ilmotuksia.

Raupungin waltuusmiesten pöytäkirja
23 p:ltä mennyttä kesäkuuta lue-
taan yleisölle tuorustaina 21 p:nä tätä
kuuta Raatihuoneessa kello 6 j. pp.

H u o m a a !

Sunnuntaina 14 p. Elokuuta pide-
tään Kuottajaaressa kilpa-ampuminen.
Ne jotka haluavat osaa ottaa kilpai-
luun ilmoittakoot itsensä klo 3 j. p. p.
jollekulle toimeenpanoista wanhan Ma-
neesin luona. Ampuminen alkaa klo 4
j. p. p.

Toimikunta.

Täten saan kunnioitettavalle yleisölle tie-
tää antaa että alkan lauwantaisista 16
p. Heinäkuuta **joka päivä klo 10:stä e. pp.**
klo 2:teen j. pp. walokuwaan herra maa-
larimestari Kanniaisen talossa, ja walokuwia
tehdään niin hywin wiisiti-fortille kuin luon-
nolliseen juuruuteen.

Fritz Hjertell,
walokuwaaja Helsingistä.

Suom.! Wiivyn ainoastaan lyhyen ajan
tällä.

Naikki jotka ovat welkaa kauppias
Matti Rauppilan konfursipefään
käykoot allekirjoittaneen Laurin'in ty-
könä welkansa suorittamassa ennen 12
p. tulewata Elokuuta jos tahtowat u-
loshakemusta wälttää. Remin kaupun-
gista 6 p. Heinäkuuta 1881.

M. J. Laurin. P. Tuhtanen.

Ustotutmiehet.

Wäätöffen mukaan meijeri-yhteyden
wiime kokouksessa saan ilmoittaa et-
tä woin walmistajat minun kautta saat-
tawat saada tietoja asiamiehistä Tuk-
holmassa, Pietarissa ja Englannissa
jotka huokea palkkiota vastaan otta-
wat woiita myöddäksen. Wiiden, jotka
haluawat myöddä woinja Englannissa
eli Pietarissa, täytyy wälttämättä pa-
kata sen korkeintaan 5 leiwiskän paina-
wiin pyökipuu-astioihin.

F. W. Pentzin.

Adress: Dulu, Marttila.

Ensi tulewan Marraskuun 1 päivä-
nä otetaan karjako oppilaita Mart-
tilan karjakokouluun. Oppilaika on ka-
siwuotinen, jolla aialla oppilaat saawat
maksuttoman opetuksen kauno- ja oifo-
kirjotuksessa, lumunlufussa, kotieläinten
hoidosja sekä maitotaloudessa uufien kei-
nojen mukaan. Waaterahaa saa kufin
50 Markkaa wuodesja. Oppilaiksi ha-
luawat lähettäkoot hakemufensa ynnä
papin ja lääkärin todistuksen eli käy-
kööt ilmoittamassa itsensä niin pian kuin
mahdollista. Marttila 8 p. Heinäkuu-
ta 1881.

F. W. Pentzin.

Palowakuutusyhdistö

The Fire Insurance Association,

London,

palowakuuttaa kaikenlaista omaisuutta
huokioita palkinnoita vastaan

Leon. Gandelin j:orin

fautta.

Heymann Bloch,

jolle on annettu

Medaille d'or de premiere classe à Paris,
L Croise d'or de l'Academie Medaglia d'Oro
à merito Scientifico di Napoli, Medaglia d'Or
della popolare Istruzione di Napoli, sekä
mona funnian diplomia, myn

Oikeata Termenssuolaa,

joka on ainoa waukuttawaksi tunnustettu jels-
laisia tautia vastaan, jotka owat seauruf-
sina huonosta ruoan julatuksesta, niinkuin
rasfamielisyys, hermotauti, hengen ahdistus
sydäntykitys, kivitauti, koldun tusta, weri-
tauti, pääntiivisyys, huimaus, y. m. 1 nau-
lan pafetissa à 1 kruunu 33 äyriä ja 1/2
nauhan à 75 äyriä Dulussa
Herra August Hedmann'illa.

Waihto-ilmotuksia.

S. W. L. 3 kertaa.

Julkisen haasto

Edeksenneen metsänhoitaja J. W. Jusse-
liuksen oikeudenomistajain 2 p. tätä kuuta
tänne jättämän anomuksen johdosta lehoite-
taan, Pudasjärwen kihlakunnan oikeuden tä-
näpäni julistaman päätöksen mukaan, mai-
nitun wainajan kaiffi niin tietut kuin tiety-
mättömät welfojat 4 p. enstulewaa lofakuu-
ta alkwain, Pudasjärwen käräjähuoneessa
istuttawain mainitun pitäjän jynstäräjain
toijena oikeuspäiwänä wiimeistään ennen klo
7 ehtoolla ilmottamaan ja walalla wakuut-
tamaan jaamifiaan mainitun wainajan kon-
fursiin luowutetusta pesästä sekä toinen toi-
senja fans riitelemään paremmasta oikeude-
sta niitten mafium pefän waroista, kaiffi fi-
nä järjestyksessä ja sillä uhalla kuin woi-
masja olewa konfursijääntö määrää. Pu-
dasjärwen käräjähuone, 9 p. heinäf. 1881.

Kihlakunnan oikeuden puolesta:

J. Erwast.

S. W. L. 3 kertaa, aina 14 päiwän kuluttua.

Naastuwanoikeuden tässä kaupungissa tä-
näpäni tetemän päätöksen johdosta fe-
hotetaan tämän kautta tuntematonta omista-
jaa yhdelle Suomen Panfin konttorin Dulus-
ja 24 p. Heinäkuuta 1880 numerolla 13,252
A. J. Gusbergin leskelle eli ordressille u-
losantaman rahanjaanti-ototteen, jaman
Panfin konttorin Pietarissa, kuuluwa 290
ruppalle hopeassa, että yön ja wuoden si-
fääni fiitä fun tämä fuulutus on folme fertia,
wähintäänfi 14 päiwän wäljajalla, Suomen-
maan wirallifissa Suomen ja Wuotjin fie-
lellä ulostulemisja sanomalehdissä julkaistu,
janottu rahanjaanti-ototus Panfin kontto-
rissa Pietarissa eli Naastuwanoikeudessa
tälläfi esiin näyttää, sillä uhalla että je muu-
toin Reif. welfelijääntöjen 68 § mukaan 29
päiwältä Maaliskuuta 1858, woinmastaan ja
waukufustetaan fuoletetaan. Dulun Naati-
huoneessa 20 p. Reijäkuuta 1881.

Naastuwanoikeuden puolesta:

J. Fr. Borg.

S. W. L. 3 kertaa.

Joka tahtoo moittia allekirjoittaneiden saan-
tia Djalaa 1/2 manttaalin perintömaas-
ta No 9 Siifajoen pitäjän sipolan folässä,
tehdön sen Siifajoen ff. oikeudessa yön ja
wuoden fuulesja fiitä lufien fun tämä ilmo-
tus on folmannen ferran maamme wiralli-
fissa janomissa ollut, muutoin meille an-
taan folmas fuulutus ja wasta.

Heikki ja Matti Djala.

Höyrylaiwaluifetta.

Höyrylaiwa „AAWASAKSA“,

kapteeni Alex. Tornberg,

lähtee tänään, lauwantaina 16 p. Heinäkuuta
kello 4 j. pp. Tutholmaan künden Raahessa,
Kokkolassa, Pietarjaaresja, Ruodesjarlepyhy-
jä, ja Waajasja. Lähempiä tietoja antaa

J. G. Swendelin.

Höyrylaiwa „OULU“,

kapteeni Herm. Granberg,

odotetaan tänne keskiwiikkona 20 p. Heinä-
kuuta, sekä lähtee tältä lauwantaina 23 p.
Heinäf. jpp. Pietariin künden Praahessa, Pie-
tarjaaresja, Waajasja, Raasjöössä, Anumalla,
Turussa, ja Helsingissä, mukaanja ottaen mat-
fustawia ja rahtitalua. Lähempiä tietoja
antaa

J. G. Swendelin.

Höyrylaiwa „TORNEA“,

kapteeni John Tornberg,

lähtee Pietarista maanantaina 18 p. Heinä-
kuuta tänne Tornioon ja Remiin, künden
Helsingissä, Turussa, Repojaaresja, Waajas-
ja, Pietarjaaresja ja Kokkolassa. Lähempiä
tietoja antaa

J. G. Swendelin.

Höyrylaiwa „JAKOBSTAD“,

kapteeni J. G. Wallin,

lähtee Pietarista perjantaina 22 p. heinäkuu-
ta Helsingiin, Turkuun, Ruuteenkaupunkiin,
Kristiinankaupunkiin, Waasaan, Pietarjaareen
Raahen ja Ouluun. Lähempiä tietoja an-
taa

J. G. Swendelin.

Höyrylaiwa „WELLAMO“,

Kapteeni Alfred Hallén.

lähtee Oulusta joka maanantai ja tuorstai
kello 8 aamulla sekä Torniossa joka tiistai
ja perjantai j. pp.

Muist. Runnes wirranfultu kau-
pungin ja Salmen wälillä ma-
fentuu lähtee Wellamo Toppilanfalmesta. Lä-
hempia tietoja antaa

J. G. Swendelin.

Gullesta Rhöpenhaminaan, Tur-
kuun, Waasaan ja Ouluun,

lähtee

Höyrylaiwa „FENNIA“

kapteeni Gustaf Ahlström,

lauwantaina 23 p. Heinäkuuta klo
4 j. pp. mukaanja ottaen matfustawia
ja rahtitalua. Eikemmin ilmoittaa

R. E. Hödert.

Höyrylaiwa „WASA“,

kapteeni Karl Siljeqvist,

odotetaan tänne tänään lauwantaina 16
p. heinäkuuta, sekä lähtee tältä keski-
wiikkona 20 p. Heinäkuuta j. p. p.
Kokkolaan, Ruuteenkarlepyhyyn, Waas-
jaan, Kristinankaupunkiin, Repojaareen,
Turkuun, Helsingiin, ja Pietariin,
mukaanja ottaen matfustawia ja rahti-
talua. Lähemmin ilmoittaa

R. E. Hödert.

Höyrywene Laine ei
fufje huomenna sunnuntai-
na G. H. Stenman.

Ranfantanssit

Maneesissa

sunnuntaina 17 p. Heinäkuuta 1881
klo 8—11 j. pp.

Sisäänpääfö 50 penniä.

Raupungin soittokunta.

Ranfantanssit

Erkkolassa

Sunnuntaina 17 p. Heinäf. 1881,
klo 6:sta j. pp.

Sisäänpääfö 50 penniä.

Meijet Tanssit

Kraakkulassa sunnuntaina tänäkf. 17 p.

Päiwälistä.

Tänään Lauwantaina.

Raamatunfelfityksen ja rippisaarnan past.
Staudinger.

Suomenna, Sunnuntaina.

Raupungin kirkossa saarnawat:

Puolipäiwäsaarnat: prov. Bäckwall.

Ehtoisaarnan past. Staudinger.

Linnaassa: prov. Bäckwall.

Oulussa, 1881.

Dulun kirjapaino-osaufyhtiön kirjapainosja.